

OLÉO

Promiň, jsem tě fakt skoro nepoznal,
stála si tam a dívala se na mě jak opařená,
konečně ses usmála, no a co dál,
chytnu tě za ramena

a hned radši pustím, máš tu svý známý
a svý rozumem požehnaný objednávky,
nechci to hrotit, házet do rány sůl,
jsou dávno smázlý, společný nahrávky,

a neboj, nevybalím tu frázi *jak se máš*,
hlavně proto, že mi to není fuk,
objednáme si něco, co si dáš,
je to už pár let, ale zas na tě zírám jako puk,

škoda, že je tu kravál, nejradši bych šeptal,
jenže tady na stole nemaj svíčku,
takže žádná romantika, ale operační sál,
až moc mi buší srdce ve zpoceným tričku,

promiň, pořád něco povídám,
furt melu, ale vlastně nic neřeknu,
jasně, jsem v pohodě, taky nežiju sám,
jen svý tváře se občas před zrcadlem leknu,

motá se tu kolem prodavačka růží,
nějak mi nejde zahrát, že ji nevnímám,
nějak mi nejde zahrát, že tě nemám pod kůží,
a já tuhle písničku sakra dobře znám.

- - -

Nejdřív jsme byli stereo,
pak už jen stereotypní,
říkáš: Tak už to vypni –
jenže to nejde. Takže co?

Takže oléo.

- - -

